

Nviser skulde have paaberaabt sig mine Udtryk i Anledning af den foreløbige Behandling af dette Lovudkast til at paastaae, at Danmarks Kræfter maatte snart være udtømte. Jeg har ikke læst de tydske Nviser og veed ikke, hvorvidt det er sandt eller ikke sandt; men kan Tydskerne af mine Ord tage Anledning til en saadan Ytring, saa vil jeg atter her give Tydskerne Anledning til at høre og forstaae mine Ord rigtigt. Jeg har aldrig erklæret, at Danmarks Kræfter vilde ved den nærværende Krigsskats Udredelse blive udtømte; jeg erklærer her, at jeg troer, at Danmarks Kræfter kunne aldrig udtømmes, saalænge Danmark vil være, hvad Danmark bør være, og vil staae med den Gud og Herre, som beskytter det. Vore Kræfter kunne aldrig udtømmes til vort Selysforvar, og var her et Udcast til, at vi skulle gjøre til vort Lands Forsvar, hvad vi kunde og burde gjøre, og hvad jeg erklærede, vi ogsaa i Birkeligheden kunne gjøre, et Udcast, der gik ud paa at reise en saadan Styrke, der kan ansees tilstrækkelig til Landets Forsvar, da skal Ingen være villigere til at vedtage det end jeg, og Ingen er villigere til at bevidne, at det, vi ville komme til at behøve, det have vi, det kunne vi ikke komme til at savne; thi hertil hører Folk og Mod og Enighed, og Alt dette er i Danmark, er i Folket, naar det blot kunde blive brugt. Hertil hører ikke saa mange Penge, men hertil hører at bruge, hvad Landet har. Landets Producter, Landets Fødevarer kunne udskrives og transporteret directe til Armeen, uden at kjøbes for Krigsskatten eller uden ved store Udgifter at anskaffes. Man har havt Exempler paa, hvorledes Krigen er ført i forrige Tider saaledes, at naar Folket ingen Penge har havt, da har det endnu havt Mod i Byttet og Fædrelandsfærlighed i Hjertet, og der har Seiren været nærmest. Jeg skal aldrig opgive, at Danmarks Kræfter ere udtømte, saalænge der er et Danmark; thi dette vil ikke skee; altsaa et Forsvar, et Landes Forsvar med saadan Kraft, hvorefter det har været min Længsel, at see Landet værget mod Tydsfærnes Indfald, det vil jeg stemme for; en saadan Styrke ønsker jeg reist, som kan dæmme mod Fiendevold og være et levende Dannevirke! Det ønsker jeg af Hjertet

og vil bidrage dertil af Hjertet, om det ogsaa skulde være, at jeg derved maatte vove mit Liv ti Gange; men at bidrage til, at noget Utilstrækkeligt skal bevilges, til blot en seigplnende Krig, en svindfottig Krig, som opløser baade Lemmer og Ledemod, indtil sidste Marv og Been i Statslegemet gaar fra hinanden, og det Hele falder sammen, at bidrage dertil, det hverken vil eller kan jeg efter min Samvittighed. Jeg kan bevidne, at Danmarks Folk baade vil og kan forsvare sig selv, naar Landets Kræfter blive brugte og blive udfreyne, men saaledes at alle Mand kunne gaae i Strid efter deres Antal og lige vaabensføre Alder, og kunne blive anførte dertil i rette Tid. Saa snart Udcastet er af den Bessaffenhed, da, som sagt, vil jeg ikke alene stemme for det, men vil selv ogsaa gaae med, og jeg er vis paa, at ethvert dansk Hjerte siger ja og gaar med efter al Gyde, altsaa min Grund til at jeg stemte mod Statslaanet, den samme Grund har jeg til at stemme mod noget Utilstrækkeligt til Udrustningen, som efter min Overbeviisning ikke kan andet end forlænge Ulykken, og for at forlænge eller forstørre denne, kan jeg ikke stemme. Det er disse to Ting — Enten, Eller — enten afgjørende Krig eller afgjørende Fred, til hvilken Sidste ingen videre Udgifter behøves, kun mellem disse to Alternativer kan jeg stemme.

Formanden: Det var rigtignok dog ikke just saa ganske Noget, der henhørte til nærværende S. (Flere Stemmer: Nei!)

Ordføreren: Det forekommer mig, at man ikke har ganske Ret i, naar man vil bedømme Bygningskrigsskatten, forsaavidt den skal svares af Kjøbstæderne og Hovedstaden, at betragte den uafhængig af den øvrige Krigsskat, som skal udredes af Kjøbstadnæringen, der udøves i de samme Bygninger, hvoraf der allerede engang er betalt Krigsskat. Thi medens det paa Landet kun er Jorden, der beskattes og Bygningerne, der gaar frie, fordi disse ansees at være nødvendige Bestanddele af den Næringsdrift, som udøves paa Landet, beskattes i Kjøbstæderne Bygningerne og Næringerne særskilt, enhver for sig, fordi den nødvendige Forbindelse imellem de forskellige Næringer og de Localer, hvori de udøves, der finder Sted paa Landet, ikke paa lignende